

Sygn. akt VW 2246/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Klaudia Milek

Protokolant: Beata Jachnis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu : 18.10.2016 roku sprawy, przeciwko D. K. s. A. i R. ur. (...) w G. – Armenia oskarżonego o to że:

w dniu 04 października 2015r., na terenie targowiska przy ul. (...) w W. przechowywał towar akcyzowy w postaci 100 paczek (tj. 2000 szt.) papierosów różnych marek, bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 7 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zb. art. 54 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, gdzie należny podatek akcyzowy wynosi 1625,00zł, gdzie należne cło wynosi 84,00zł, (należny podatek od towarów i usług (VAT) 426,00 zł),

tj: o wykroczenie skarbowe określone w art. 65 § 1 i 4 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks. w zw. z art. 7 § 1 kks

orzeka

I. Oskarżonego D. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 65 par 1 i 4 kks w zw z art. 7 par 2 kks wymierza karę grzywny w wysokości 1000 (tysiąc) złotych.

II. Na podstawie art. 48 par 5 kks na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniu 4.10.2015 roku , ustalając jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny karze grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych.

III. Na podstawie art. 29 pkt 1 kks w zw z art. 31 par 6 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 100 (sto) paczek papierosów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych poz 1-4 (k 24 akt sprawy) i zarządza ich zniszczenie.

IV. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. W. U. kwotę 432 (czterysta trzydzieści) dwa złote powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem obrony z urzędu.

V. Zwalnia oskarżonego od opłaty , koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

sygn. akt V W 2246/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 października 2015 r. w godzinach porannych, na terenie targowiska przy ul. (...) w W., D. K. przechowywał papierosy nie posiadające znaków akcyzy. Było to: 30 paczek papierosów marki (...) z napisami w języku angielskim, 30 paczek papierosów marki (...) z napisami w języku angielskim, 20 paczek papierosów marki „L. (...)” z napisami w języku angielskim i 20 paczek papierosów marki (...) z napisami rosyjskimi. W każdej z paczek papierosy były

pakowane po 20 sztuk. Owe przechowywane przez oskarżonego papierosy marki C. (...), C. 5 i L.(...) pochodziły z Ukrainy, te zaś marki NZ G., z Białorusi.

Kwota podatku akcyzowego ciążącego na przedmiotowych wyrobach tytoniowych to 1 625 zł. Kwota nieuiszczonego cła to 84 zł. Należny podatek VAT to 426 zł.

D. K. ma 39 lat. Jest bezrobotny, podejmuje się jedynie dorywczych prac. Na jego utrzymaniu pozostaje żona i pięcioro nieletnich dzieci. Nie ma majątku. Jego stan zdrowia jest dobry. Był trzykrotnie karany za naruszenie przepisów ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przeprowadzonych w toku rozprawy dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego (k. 125, 14), dokumentów: protokołu zatrzymania rzeczy (k. 2-4), protokołu zatrzymania osoby (k. 5), protokołu oględzin (k. 21-22), protokołu taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów (k. 18) oraz karty karnej oskarżonego (k. 31), a także jego danych osobopoznawczych (k. 13, 124).

D. K. oskarżony został o czyn z art. 65 § 1 i 4 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. Przesłuchany w charakterze podejrzanego w toku postępowania przygotowawczego, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i, korzystając z przysługującego mu prawa, odmówił składania wyjaśnień. W postępowaniu przed Sądem oskarżony również przyznał się do popełnienia tego czynu. W złożonych wówczas wyjaśnieniach potwierdził, że w dniu zdarzenia miał papierosy. Wskazał jednak, że chciał zarobić, aby dzieci miały na jedzenie, a nadto, że postara się znaleźć jakąś legalną pracę.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom D. K. w całości. Oskarżony w pełni potwierdził to, na co jednoznacznie wskazywały pozostałe dowody zebrane w sprawie, a więc, że w dniu 4 października 2015 r. przechowywał pochodzące z zagranicy, nieoznaczone znakami akcyzy, papierosy. Z uwagi na brak dowodów przeciwnych, nie ma podstaw, by odmówić wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego również w pozostałej części, tj. kiedy wskazał on powód, dla którego te wyroby tytoniowe przechowywał, a także motywy, które nim powodowały w chwili popełnienia czynu. Także zapewnienie o chęci podjęcia legalnej pracy zdawały się być składane szczerze.

Dokumenty, które stanowiły podstawę ustaleń faktycznych, sporządzone zostały przez osoby do tego uprawnione i w pełni odpowiadają stawianym im wymogom formalnym. Dlatego też Sąd uznał je za w pełni wiarygodny dowód w sprawie.

Mając na uwadze powyższe Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 65 k.k.s. penalizuje paserstwo wyrobami akcyzowymi objętymi obowiązkiem oznaczania znakiem akcyzy, m.in. sprowadzonymi do kraju bez należytego znaku akcyzy. Przepis ten odwołuje się w swojej treści do wyrobów tytoniowych, którymi, w myśl art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, są również wyroby tytoniowe, w tym, zgodnie z art. 98 ust. 1 pkt 1 tejże ustawy, papierosy, które niewątpliwie podlegają obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy (art. 114 ustawy o podatku akcyzowym). Czyn stypizowany w art. 65 § 1 k.k.s. popełniony być może jedynie umyślnie, a dopuszcza się go m.in. osoba, która przechowuje wyroby akcyzowe, uprzednio sprowadzone do kraju bez należytego znaku akcyzy. Zgodnie z przepisem § 4 tegoż artykułu, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

W myśl art. 53 § 6 k.k.s., ustawowym progiem jest taka wartość przedmiotu czynu (w tym uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności), która nie przekracza 5-krotności wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia. Z kolei minimalne wynagrodzenie zgodnie z § 4 tego artykułu to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314). W 2015 r. owo minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 1 750 zł, zatem ustawowy próg stanowiła kwota 8 750 zł.

Niewątpliwie, oskarżony przechowując wyroby tytoniowe pochodzące z zagranicy, nie posiadające polskich znaków akcyzy, wypełnił znamiona czynu stypizowanego w art. 65 § 1 k.k.s. Jako że doskonale wiedział co przechowuje, że robił to w pełni świadomie i chcąc tego, czynu swojego niewątpliwie dopuścił się z zamiarem bezpośrednim jego dokonania. A jako że kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie w wyniku działania oskarżonego wyniosła 1 625 zł, a podatku VAT - 426 zł, zaś ich suma nie przekroczyła ustawowego progu, dojść należało do przekonania, że czyn oskarżonego wypełnia znamiona wykroczenia skarbowego z art. 65 § 4 w zw. z § 1 k.k.s.

Czyn oskarżonego stanowił przy tym jednocześnie paserstwo celne. Zgodnie bowiem z art. 91 § 1 k.k.s. czynu tego dopuszcza się m.in. ten, kto przechowuje towar uprzednio sprowadzony z zagranicy bez jego przedstawienia organowi celnemu, co skutkuje narażeniem na uszczuplenie należności celnej. Zgodnie z § 4 niniejszego artykułu, jeżeli kwota należności celnej nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Papierosy są niewątpliwie towarem podlegającym opłatom celnym, tj. towarem podlegającym obowiązkowi przedstawienia organowi celnemu do zgłoszenia celnego. Brak zaś owego przedstawienia naraził na uszczuplenie należności celnej w wysokości 84 zł. Kwota ta niewątpliwie, mając na uwadze powyższe rozważania, nie przekracza ustawowego progu. Swoim czynem, polegającym na świadomym przewozie wyrobów tytoniowych nie przedstawionych organowi celnemu do zgłoszenia celnego, oskarżony wypełnił zatem również znamiona wykroczenia z art. 91 § 4 w zw. z § 1 k.k.s.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego niewątpliwie przewyższył próg znikomości. I choć negatywną ocenę tonuje zdecydowanie fakt, że motywem działania oskarżonego była chęć zarobienia pieniędzy na utrzymanie licznej rodziny, o tyle na ocenę, że stopień społecznej szkodliwości jego czynu nie był jednak znikomy mają wpływ w szczególności: ilość przechowywanych przez niego wyrobów tytoniowych bez znaków akcyzy (100 paczek), wysokość narażonej w związku z tym na uszczuplenie należności publicznoprawnej (w sumie ponad 2,1 tys. zł), a także fakt, że oskarżony dopuszczając się tego czynu działał w zamiarze bezpośrednim.

D. K. jest osobą dorosłą i w pełni poczytalną. W sprawie tej nie było żadnych okoliczności jego winę ograniczających, w związku z czym stopień tej winy określić należało jako wysoki.

Wobec powyższego, nie pozostawiało wątpliwości, że swoim działaniem oskarżony dopuścił się czynu z art. 65 § 1 i 4 w zw. z art. 91 § 1 i 4 w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. Zgodnie bowiem z treścią tego ostatniego artykułu, oddając zawartość kryminalno prawną czynu oskarżonego, należało w sprawie niniejszej jako jego kwalifikację prawną podać kumulatywnie wszystkie zbiegające się przepisy.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 12 i 13 k.k.s. kwestię wymiaru kary Sąd doszedł do przekonania, że kara grzywny w wysokości 1 000 zł, jest karą właściwą i sprawiedliwą. Sąd miał bowiem na uwadze fakt umyślnego działania oskarżonego w bezpośrednim zamiarze popełnienia czynu zabronionego, a także to, że oskarżony był już wcześniej karany. Na korzyść oskarżonego uwzględnił zaś motywację sprawcy, którego do popełnienia czynu zabronionego pchnęła konieczność łożenia na utrzymanie licznej rodziny, w tym pięciorga nieletnich dzieci, to, że wartość narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej nie była wysoka, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i nie utrudniał niniejszego postępowania, a także to, że wyraził on chęć podjęcia legalnej pracy. Wymierzając karę grzywny, Sąd miał jednak na uwadze również dyrektywy wynikające z art. 48 § 4 k.k.s. Doszedł w związku z tym do przekonania, że adekwatną do stopnia winy oskarżonego i stopnia szkodliwości społecznej jego czynu, a przy tym nie przekraczającą jego możliwości zarobkowych jest kara grzywny w wysokości 1 000 zł. Oskarżony co prawda aktualnie nie pracuje, przynajmniej legalnie, nie ma jednak ku temu żadnych przeszkód. Jest on bowiem osobą młodą, zaradną i zdrową, zatem nie ma żadnych przeciwwskazań, by podjął on pracę na tyle dochodową, by uiszczyć wymierzoną mu karę grzywny. W sytuacji zaś, gdy maksymalna możliwa sankcja za wykroczenie skarbowe przypisane oskarżonemu wynosi 35 000 zł (art. 48 § 1 k.k.s.), wymierzoną mu karę trudno uznać za zbyt surową.

Na poczet tej kary Sąd zaliczył okres zatrzymania oskarżonego w sprawie (k. 5), ustalając, że dzień rzeczywistego pozbawienia go wolności jest równoważny karze grzywny w wysokości 200 zł; orzekł nadto przepadek poprzez zniszczenie przedmiotów zabezpieczonych przy oskarżonym w dniu zdarzenia, działając na podstawie art. 49 § 3 i 1 k.k.s. w zw. z art. 29 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 31 § 6 k.k.s.

O wynagrodzeniu obrońcy wyznaczonego oskarżonemu z urzędu orzeczono w oparciu o art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze. Jego wysokość ustalono zaś na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, podwyższając je o kwotę podatku od towarów i usług po myśli § 4 ust. 3 tego rozporządzenia.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., uznając, że względy słuszności przemawiają za tym, by od ponoszenia tych kosztów oskarżonego zwolnić w całości. Oskarżony nie ma stałego źródła dochodu, nie ma majątku, a przy tym na jego utrzymaniu pozostaje sześć osób. Nałożenie na niego w tej sytuacji obowiązku zapłaty kosztów sądowych, mogłoby stanowić dla niego zbyt duże obciążenie.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności i na podstawie wskazanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.